



REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U OSIJEKU
OSIJEK

OPĆINSKI SUD U
RIJECI

02-05-2016

PRIMLJENO

GŽ-2714/2015-3

om>

1
20.03.2020

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

OIB so
ovršeni
pre

9180

Županijski sud u Osijeku u vijeću sastavljenom od sudaca Melite Novoselac kao predsjednika vijeća, Ljiljane Banac kao suca izvjestitelja i Jadranke Toša Berečić kao člana vijeća, u pravnoj stvari I tužitelja Erisa Materljan, II tužiteljice Irene Trkulja, III tužitelja Tihomira Stilinovića, IV tužiteljice Mirjane Vujaović, V tužitelja Kovačević Capan Marija, VI tužitelja Lučiana Superina, VII tužitelja Javorović Claudia, kao nasljednika iza pok. Animele Javorović, VIII Stanka Vaccaro, IX tužiteljice Paraskeve Troskot iz Zadra, Obala kneza Branimira 2F (sada na adresi Trg hrvatskih velikana 3, Biograd na Moru), X tužitelja Vanje Brkarić, XI tužitelja Čedomira Marinkovića, XII tužiteljice Elizabete Marinković, XIII tužiteljice Ksenija Zorc, XIV tužitelja Darka Zorc, XV tužitelja Tomislava Sabljara i XVI Milana Musulina, svi iz Rijeke, Agatićeva 4-6, zastupani po punomoćniku Goranu Marjanoviću, odvjetniku iz Rijeke, protiv tuženika Industrogradnja grupa d.d. Zagreb, Savska 66, OIB 19751350811, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima iz OD Ljubenko & partneri iz Zagreba, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tuženika izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Rijeci od 4. prosinca 2014., broj P-2312/07-76, u sjednici vijeća održanoj dana 14. travnja 2016.

presudio je i riješio je

I./ Žalba tuženika se odbija kao djelomično neosnovana i uvažava kao djelomično osnovana, pa se presuda Općinskog suda u Rijeci broj P-2312/07 od 4. prosinca 2014.

- a) potvrđuje u pobijanom dosuđujućem dijelu (točka 1. – 15. izreke),
- b) ukida u odluci o parničnom trošku (točka 27. izreke) i u tom dijelu predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

II./ O troškovima žalbenog postupka odlučit će se u konačnoj odluci.

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda odlučeno je:

„1.Nalaže se tuženiku INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d. ZAGREB isplatiti 1. tužitelju Erisu Materljan iznos od 9.005,78 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 04. Prosinca 2014.g. po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

2.Nalaže se tuženiku INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d. ZAGREB isplatiti 2. tužiteljici Ireni Trkulja iznos od 6.356,95 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 04. Prosinca 2014.g. po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

3.Nalaže se tuženiku INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d. ZAGREB isplatiti 3. tužitelju Tihomiru Stilinoviću iznos od 4.639,35 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 04. Prosinca 2014.g. po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

4.Nalaže se tuženiku INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d. ZAGREB isplatiti 4. tužiteljici Mirjani Vujaović iznos od 7.541,35 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 04. Prosinca 2014.g. po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

5.Nalaže se tuženiku INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d. ZAGREB isplatiti 1. tužiteljici Mariji Kovačević Capan iznos od 4.537,90 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 04. Prosinca 2014.g. po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

6.Nalaže se tuženiku INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d. ZAGREB isplatiti 6. tužitelju Lučianu Superina iznos od 4.366,23 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 04. Prosinca 2014.g. po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

7.Nalaže se tuženiku INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d. ZAGREB isplatiti 7. tužitelju Javorović Claudiu iznos od 4.776,58 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom

od 04. Prosinca 2014.g. po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

8.Nalaže se tuženiku INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d. ZAGREB isplatiti 8. tužitelju Stanku Vaccaro iznos od 15.011,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 04. Prosinca 2014.g. po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

9.Nalaže se tuženiku INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d. ZAGREB isplatiti 9. tužiteljici Paraskevi Troskot iznos od 6.538,28 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 04. Prosinca 2014.g. po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

10.Nalaže se tuženiku INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d. ZAGREB isplatiti 10. tužitelju Vanji Brkarić iznos od 11.269,53 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 04. Prosinca 2014.g. po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

11.Nalaže se tuženiku INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d. ZAGREB isplatiti 11. tužitelju Čedomiru Marinković i 12. tužiteljici Elizabeti Marinković iznos od 9.427,81 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 04. Prosinca 2014.g. po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

12.Nalaže se tuženiku INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d. ZAGREB isplatiti 13. tužiteljici Kseniji Zorci i 14. tužitelju Darku Zorc iznos od 5.472,10 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 04. Prosinca 2014.g. po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

13.Nalaže se tuženiku INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d. ZAGREB isplatiti 15. tužitelju Tomislavu Sabljaru iznos od 8.247,50 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 04. Prosinca 2014.g. po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

14.Nalaže se tuženiku INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d. ZAGREB isplatiti 16. tužitelju Milanu Musulinu iznos od 8.852,50 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 04. Prosinca 2014.g. po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate

po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

15. Nalaže se tuženiku INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d. ZAGREB isplatiti tužiteljima iznos od 43.750,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 04. Prosinca 2014.g. po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

16. Odbija se 1. tužitelj Eris Matrljan s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva iznad dosuđenih 9.005,78 kn do zatraženih 11.919,63 kn sa zakonskim zateznom kamatom od 31.05.2005.g. pa do isplate, kao i sa preostalim zatraženim tijekom zateznom kamatom na iznos od 9.005,78 kn počev od 31.05.2005.g. do 03. prosinca 2014. godine.

17. Odbija se 2. tužiteljica Irena Trkulja s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva iznad dosuđenih 6.356,95 kn do zatraženih 11.889,58 kn sa zakonskim zateznom kamatom od 31.05.2005.g. pa do isplate, kao i sa preostalim zatraženim tijekom zateznom kamatom na iznos od 6.356,95 kn počev od 31.05.2005.g. do 03. prosinca 2014. godine.

18. Odbija se 3. tužitelj Tihomir Stilinović s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva iznad dosuđenih 4.639,35 kn do zatraženih 8.197,17 kn sa zakonskim zateznom kamatom od 31.05.2005.g. pa do isplate, kao i sa preostalim zatraženim tijekom zateznom kamatom na iznos od 4.639,35 kn počev od 31.05.2005.g. do 03. prosinca 2014. godine.

19. Odbija se 4. tužiteljica Mirjana Vujaović s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva iznad dosuđenih 7.541,35 kn do zatraženih 13.628,27 kn sa zakonskim zateznom kamatom od 31.05.2005.g. pa do isplate, kao i sa preostalim zatraženim tijekom zateznom kamatom na iznos od 7.541,35 kn počev od 31.05.2005.g. do 03. prosinca 2014. godine.

20. Odbija se 5. tužiteljica Marija Kovačević Capan s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva iznad dosuđenih 4.537,90 kn do zatraženih 7.967,27 kn sa zakonskim zateznom kamatom od 31.05.2005.g. pa do isplate, kao i sa preostalim zatraženim tijekom zateznom kamatom na iznos od 4.537,90 kn počev od 31.05.2005.g. do 03. prosinca 2014. godine.

21. Odbija se 6. tužitelj Lučiano Superina s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva iznad dosuđenih 4.366,23 kn do zatraženih 7.487,62 kn sa zakonskim zateznom kamatom od 31.05.2005.g. pa do isplate, kao i sa preostalim zatraženim tijekom zateznom kamatom na iznos od 4.366,23 kn počev od 31.05.2005.g. do 03. prosinca 2014. godine.

22. Odbija se 7. tužitelj Javorović Claudio s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva iznad dosuđenih 4.776,58 kn do zatraženih 8.327,70 kn sa zakonskim zateznom kamatom od 31.05.2005.g. pa do isplate, kao i sa preostalim zatraženim tijekom zateznom kamatom na iznos od 4.776,58 kn počev od 31.05.2005.g. do 03. prosinca 2014. godine.

23. Odbija se 8. tužitelj Stanko Vaccaro s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva iznad dosuđenih 15.011,00 kn do zatraženih 35.552,07 kn sa zakonskim zateznom kamatom od 31.05.2005.g. pa do isplate, kao i sa preostalim zatraženim tijekom zateznom kamatom na iznos od 15.011,00 kn počev od 31.05.2005.g. do 03. prosinca 2014. godine.

24. Odbija se 9. tužiteljica Paraskeva Troskot s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva iznad dosuđenih 6.538,28 kn do zatraženih 12.582,24 kn sa zakonskim zateznom kamatom od 31.05.2005.g. pa do isplate, kao i sa preostalim zatraženim tijekom zateznom kamatom na iznos od 6.538,28 kn počev od 31.05.2005.g. do 03. prosinca 2014.godine.

25. Odbija se 10. tužitelj Vanja Brkarić s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva iznad dosuđenih 11.269,53 kn do zatraženih 17.049,81 kn sa zakonskim zateznom kamatom od 31.05.2005.g. pa do isplate, kao i sa preostalim zatraženim tijekom zateznom kamatom na iznos od 11.269,53 kn počev od 31.05.2005.g. do 03. prosinca 2014.godine.

26. Odbijaju se tužitelji s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva iznad dosuđenih 43.750,00 kn do zatraženih 383.000,00 kn sa zakonskim zateznom kamatom od 31.05.2005.g. pa do isplate, kao i sa preostalim zatraženim tijekom zateznom kamatom na iznos od 43.750,00 kn počev od 31.05.2005.g. do 03. prosinca 2014.godine.

27. Nalaže se tuženiku Industrogradnja grupa d.d. Zagreb naknaditi parnični trošak tužiteljima u iznosu od 38.651,07 kn tekućom od 04. prosinca 2014.g. po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od 15 dana.“

Pravovremeno izjavljenom žalbom tuženik pobija prvostupanjsku presudu u usvajajućem dijelu (točka 1. do 15. izreke), kao i u odluci o troškovima postupka (točka 27. izreke), zbog žalbenog razloga pogrešne primjene procesnog prava, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, bez prijedloga o načinu rješavanja. Zahtjeva trošak žalbe.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba tuženika je djelomično osnovana, i to samo u odnosu na odluku o parničnom trošku (točka 27. izreke).

Ispitujući prvostupanjsku presudu u dijelu odluke o glavnoj stvari koji se pobija (točka 1.-15. izreke) i postupak koji joj je prethodio, ovaj sud nije uočio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. Zakona o parničnom postupku (dalje ZPP), na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti (čl. 365. st. 2. ZPP-a).

Nasuprot žalbenim navodima tuženika, a po ocjeni ovog suda, prvostupanjska presuda je u tom dijelu razumljiva i sadrži razloge o odlučnim činjenicama, te nema niti drugih nedostataka, tako da ju je moguće ispitati.

Obrazlažući pobijanu presudu prvostupanjski sud polazi od nesporne činjenice da je tijekom ljeta 2014. tuženik izvodio građevinske radove (iskop jame) na parceli neposredno ispred zgrade tužitelja, uslijed čega je došlo do oštećenja na stanovima tužitelja i zajedničkim dijelovima zgrade u kojoj se stanovi nalaze, a koja oštećenja su se sastojala u pucanju zidova, pročelja, krovišta i sl. čime je narušen stabilitet zgrade i time dovedena u pitanje njena sigurnost i kvaliteta.

U prvostupanjskom postupku je utvrđeno da su tužitelji zbog nastale štete morali izvršiti sanaciju na svojim nekretninama kako bi otklonili nastalu štetu i spriječili dalje

propadanje, dok je visina troškova potrebna za saniranje štete utvrđena nalazom i mišljenjem vještaka građevinske struke.

Ovaj sud smatra da je prvostupanjski sud tijekom postupka raspravio sva sporna pitanja i ispitao sve okolnosti bitne za donošenje pravilne i zakonite odluke, te na temelju izvedenih dokaza i njihove pravilne ocjene potpuno i valjano utvrdio činjenično stanje.

Žalitelj u žalbi daje svoju ocjenu izvedenih dokaza, te osporava razloge prvostupanjske presude kojima su ocijenjeni provedeni dokazi. Ocjena izvedenih dokaza dana je na način određen čl. 8. ZPP-a, pa žalitelj takovu ocjenu prvostupanjskog suda neosnovano napada.

Kako su dakle, pravilno utvrđene sve činjenice o kojima ovisi odluka o osnovanosti tužbenog zahtjeva, takva utvrđenja prvostupanjskog suda, kao i njegovo stajalište o djelomičnoj osnovanosti tužbenog zahtjeva, u cijelosti prihvaća i ovaj sud, a njihova pravilnost nije dovedena u sumnju niti žalbenim navodima žalitelja.

U konkretnom slučaju prvostupanjski sud je pravilno i u dovoljnoj mjeri utvrdio relevantne činjenice na temelju izvedenih dokaza, na temelju kojih činjenica je opravdano zaključio da tužiteljima pripada pravo na naknadu štete u iznosu kako ga je utvrdio u pobijanoj presudi.

Imajući na umu utvrđene relevantne okolnosti u smislu odredbe čl. 207. Zakona o obveznim odnosima (dalje ZOO/91) iz koje proizlazi tko odgovara za štetu koja nastane trećoj osobi i pravo oštećenika (ovdje tužitelja) na naknadu obične štete i naknadu izmakle koristi (čl. 189. ZOO/91), ovaj sud ocjenjuje da je prvostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo kada je tužiteljima na ime troškova sanacije svakog stana tužitelja, kao i sanacije zajedničkih dijelova zgrade dosudio troškove u visini procjene vještaka građevinske struke, koji je prvostupanjski sud u potpunosti prihvatio kao vjerodostojan, jer je dan stručno, nepristrano, jasno, uvjerljivo i u skladu s pravilima struke.

Dakle, suprotno žalbenim navodima tuženika, presuda u tom dijelu sadrži valjane razloge koji su jasni i neproturječni, zbog čega se u tom dijelu može ispitati, pa nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP na koju ukazuje tuženik.

Kako je dakle prvostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo pozivom na odredbu čl. 189. i 207. ZOO/91, o svome stavu dao valjane razloge, to ih kao pravilne i zakonite prihvaća i ovaj sud, bez potrebe ponavljanja (čl. 375. st. 5. ZPP -a).

U odnosu na žalbene navode kojima tuženik obavještava sud da je dana 21.04.2014. pred Trgovačkim sudom u Zgrebu pod brojem Stpn-344/13 sklopljena predstečajna nagodba nad tuženikom, u kojem postupku tužitelji nisu prijavili svoja potraživanja, potrebno je istaknuti da te činjenice tuženik do sada nije iznosio tijekom postupka, niti za njihovo utvrđenje predlagao izvođenje dokaza (čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP-a), što je suprotno odredbi čl. 352. st. 1. ZPP-a, pa je žalba u tom dijelu ocijenjena kao neosnovana.

Kako se i ostali žalbeni navodi tuženika svode na ponavljanje istaknutog tijekom prvostupanjskog postupka, istima nije dovedena u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane odluke u dijelu kojom je odlučeno o glavnoj stvari, pa je u tom djelu žalba ocijenjena kao

neosnovana i prvostupanjska presuda potvrđena (točka I./a) izreke) temeljem odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a.

U pogledu žalbe protiv odluke o troškovima postupka valja reći da je žalba tuženika u tom dijelu osnovana.

Ovo stoga što odluka suda o troškovima postupka (točka 27. presude) ne sadrži jasne i određene razloge o tome koji su troškovi priznati strankama i u kojem iznosu, a koji nisu i zbog čega. Naime, odluka o trošku ne sadrži razloge o tome koji su troškovi priznati tuženiku, imajući pri tome u vidu da se u konkretnom slučaju radi o djelomičnom uspjehu stranaka u sporu (čl. 154. st. 2. ZPP-a), zbog kojih nedostataka se ista ne može ispitati, čime je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, pa je u tom dijelu valjalo žalbu tuženika usvojiti kao osnovanu i odlučiti kao pod točkom I./ b) izreke temeljem odredbe članka 369. st. 1. i 380. t. 3. ZPP-a.

Odluka o troškovima nastalim povodom žalbe protiv presude ostavlja se za konačnu odluku o troškovima postupka (čl. 166. st. 3. ZPP).

U preostalom nepobijanom odbijajućem dijelu (točka 16. - 26. izreke) prvostupanjska presuda ostaje neizmijenjena.

U Osijeku, 14. travnja 2016.

Predsjednik vijeća

Melita Novoselac, v.r.



Za točnost ispravka-ovlašteni službenik
Blaženka Vučetić

Blaženka Vučetić



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U RIJECI

Posl.br.P-2312/07-87

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Općinski sud u Rijeci, po sutkinji Nataši Peršić Brleković, u pravnoj stvari tužitelja: 1. Eris Materljan, 2. Irena Trkulja, 3. Tihomir Stilinović, 4. Mirjana Vujaović, 5. Kovačević Capan Marija, 6. Lučiano Superina, 7. Javorović Claudio, kao nasljednik iza pok. Animele Javorović, 8. Stanko Vaccaro, 9. Paraskeva Troskot iz Zadra, Obala kneza Branimira 2F (sada na adresi Trg hrvatskih velikana 3, Biograd na Moru), 10. Vanja Brkarić, 11. Čedomir Marinković, 12. Elizabeta Marinković, 13. Ksenija Zorc, 14. Darko Zorc, 15. Tomislav Sabljari i 16. Milan Musulin, svi iz Rijeke, Agatićeva 4-6, zastupani po punomoćniku Goranu Marjanoviću, odvjetniku iz Rijeke, protiv tuženika INDUSTRIROGRADNJA GRUPA d.d. ZAGREB, Savska cesta 66, OIB 19751350811, zastupana po OD Ljubenko & partneri iz Zagreba, Branimirova 29, radi naknade štete, bez održavanja ročišta, dana 19. kolovoza 2016. godine,

riješio je

1. Nalaže se tuženiku Industrogradnja grupa d.d. Zagreb naknaditi parnični trošak tužiteljima u iznosu od 38.822,57 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 04. prosinca 2014.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena do 31.07.2015.g., a od 01.08.2015.g. do isplate po stopi koja je jednaka uvećanju prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.
2. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška kao neosnovan.

Obrazloženje

Odlučujući po tužbi tužitelja, podnijetoj ovome sudu dana 29.06.2007.g., radi naknade štete protiv tuženika, sud je donio presudu dana 04. prosinca 2014.g., pod posl.br. P-2312/07, kojom je u dvadeset i sedam (27) točaka izreke odlučeno o tužbenom zahtjevu tužitelja na način što je isti djelomično usvojen, a dijelom odbijen kao neosnovan, dok je u točki 27. izreke presude odlučeno o naknadi parničnog troška na način da je naloženo tuženiku naknaditi parnični trošak tužiteljima u ukupnom iznosu od 38.651,07 kn za zakonskom zateznom kamatom tekućom od 04. prosinca 2014.g. do isplate, u visini kamatne stope propisane odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a, sve u roku od 15 dana.

Odlučujući po žalbi tuženika Županijski sud u Osijeku, presudom i rješenjem od 14. travnja 2016.g., posl.br. Gž-2714/15, potvrdio je presudu u odnosu na predmet spora, ali je ukinuo odluku o parničnom trošku (točka 27. izreke) i u tom dijelu isto vratio na odlučivanje sudu prvoga stupnja uz odluku da će sud prvog stupnja odlučiti i o troškovima žalbenog postupka. U obrazloženju takve odluke drugostupanjski sud navodi da je odluka o troškovima nejasna jer da ne sadrži jasne i određene razloge o tome koji su troškovi priznati strankama i u kojem iznosu, a koji nisu i zbog čega.

Odlučujući o pravu na naknadu parničnog troška stranaka, sud odluku temelji na odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a koja glasi: "Ako stranka djelomično uspije u parnici, sud može, s obzirom na postignuti uspjeh, odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove ili da jedna stranka nadoknadi drugoj i umješaču razmjernan dio troškova."

Neprijeporno je da su tužitelji, prema postavljenoj visini svog tužbenog zahtjeva, u istome uspjeli u omjeru od 27,25%, time da je tuženik tijekom postupka osporavao i osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Dakle, utvrđujući odgovornost tuženika za nastalu štetu tužiteljima, tužitelji su kvalitativno u cijelosti uspjeli u svom tužbenom zahtjevu, dok su kvantitativno, dakle glede visine tužbenog zahtjeva, uspjeli u navedenom omjeru prema postavljenom iznosu tužbenog zahtjeva. Stoga je stajalište ovoga suda da tužiteljima pripada pravo na naknadu parničnih troškova, koji su istima bili potrebni radi vođenja ovoga postupka (čl. 155 ZPP-a), razmjerno njihovom kvantitativnom uspjehu u sporu, dakle u omjeru od 27,25% u odnosu na ukupne troškove koje su tužitelji imali, dok tuženik nema pravo na naknadu parničnog troška jer je isti kvalitativno izgubio spor u cijelosti.

Naime, upravo prema citiranoj zakonskoj odredbi čl. 154. st. 2 ZPP-a tužiteljima je, kao stranci koja je uspjela u sporu u smislu citirane zakonske odredbe, sud priznao pravo na naknadu parničnog troška razmjerno njihovom uspjehu u ovom sporu, dakle u omjeru od 27,25% ukupnih troškova postupka tužitelja, dok tuženiku ne pripada pravo na naknadu troška postupka budući da je utvrđenjem njegove odgovornosti za štetu tužiteljima isti kvalitativno izgubio ovaj spor. Takvo pravno stajalište izraženo je i u presudi Europskog suda za ljudska prava u predmetu Klauz protiv Hrvatske, a jednaku odluku o naknadi parničnog troška u gotovo identičnoj pravnoj stvari protiv istog tuženika donio je, odnosno potvrdio i Županijski sud u Rijeci u presudi od 08.06.2016.g, posl. broj Gž-5306/2013-2.

U ovom postupku tužitelji su imali trošak potreban radi vođenja ovog postupka na ime sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 5.000,00 kn i sudske pristojbe na presudu u iznosu od 5.000,00 kn, pa im je razmjerno uspjehu valjalo priznati iznos od 2.725,00 kn.

Nadalje, tužitelji su imali trošak na ime nagrade punomoćnika prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i troškovniku, a prema vrijednosti predmeta spora od 549.601,27 kn, za sastav tužbe u iznosu od 5.496,00 kn po Tbr 7.1., za zastupanje na ročištima 16.10.2006.g. i 17.10.2008.g. po Tbr. 9/2 u ukupnom iznosu od 5.496,00 kn, za pristup ročištu 05.03.2009.g. po Tbr. 9/5 u iznosu od 500,00 kn, za zastupanje na ročištu 26.11.2009.g. po Tbr. 9/2 u iznosu od 2.748,00 kn, a za pristup ročištu 19.05.2010.g. po Tbr. 9/5 u iznosu od 500,00 kn, za zastupanje na ročištima 17.09.2010.g. i 10.12.2010.g. po Tbr. 9/2 u ukupnom iznosu od 5.496,00 kn, za pristup ročištu dana 21.01.2011.g. u iznosu od 500,00 kn po Tbr. 9/5, za zastupanje na ročištu dana 25.02.2011.g. po Tbr. 9/2 u iznosu od

2.748,00 kn, za ročište dana 05.04.2011.g. po Tbr. 9/1 u iznosu od 5.496,00 kn, za očevid dana 22.09.2011.g. u iznosu od 5.496,00 kn, za zastupanje na ročištu 14.06.2011.g. po Tbr. 9/1 u iznosu od 5.496,00 kn, za zastupanje na ročištu 06.09.2011.g. po Tbr. 9/1 u iznosu od 5.496,00 kn, za zastupanje na ročištu 20.06.2012.g. po Tbr. 9/2 u iznosu od 2.748,00 kn, za zastupanje na ročištima dana 29.08.2012.g. i 20.11.2012.g. po Tbr. 9/1 u ukupnom iznosu od 10.992,00 kn, za zastupanje na ročištu dana 29.01.2013.g. po Tbr. 9/1 u iznosu od 5.496,00 kn, za pristup ročištu dana 10.06.2013.g. po Tbr. 9/5 u iznosu od 500,00 kn, za sastav podneska od 20.06.2012.g. po Tbr. 8/1 u iznosu od 5.496,00 kn, za podnesak od 11.07.2013.g. po Tbr. 8/3 u iznosu od 500,00 kn, a za podnesak od 27.11.2013.g. po Tbr. 8/1 u iznosu od 5.496,00 kn, za zastupanje na ročištu 25.02.2014.g. po Tbr. 9/2 u iznosu od 2.748,00 kn, za sastav podneska od 07.05.2014.g. po Tbr. 8/3 u iznosu od 500,00 kn, za ročišta 05.06.2014.g. i 15.10.2014.g. po Tbr. 9/2 u ukupnom iznosu od 5.496,00 kn i za pristup ročištu za objavu po Tbr. 9/3 u iznosu od 500,00 kn, što ukupno iznosi 85.940,00 kn i uvećano za PDV od 25% iznosi 107.425,00 kn. U preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška je neosnovan.

Stoga je razmjerno uspjehu tužitelja u ovom postupku od 27,25%, istima valjalo priznati na ime troškova nagrade punomoćnika ukupan iznos od 29.273,31 kn (uračunat PDV).

Također su tužitelji imali i trošak očevida u iznosu od 386,76 kn te troškove građevinskog vještačenja u ukupnom iznosu od 6.437,50 kn, koje troškove im je sud kao nužne i neophodne za postupak priznao u cjelokupnom iznosu.

Slijedom navedenoga, tuženika je valjalo obvezati na naknadu parničnog troška tužiteljima u ukupnom iznosu od 38.822,57 kn (2.725,00 kn + 29.273,31 kn + 6.824,26 kn), te odlučiti kao u točki 1. izreke rješenja.

U odnosu na zatraženi parnični trošak tuženika istog je valjalo kao neosnovan odbiti iz prednje navedenih razloga i odlučiti kao u točki 2. izreke rješenja.

U Rijeci, 19. kolovoza 2016. godine

SUTKINJA
Nataša Peršić Brleković, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu u Rijeci.
Žalba se podnosi putem ovoga suda u tri istovjetna primjerka, sve u roku od 15 dana, po dostavi prijepisa ove presude.

